

amigdalite, otite, sinusite, plăgi purulente, vulvovaginite, infecții ale căilor urinare, conjunctivite etc. Drept material pentru examinare au servit substraturile biologice, în conformitate cu Ordinul MS RM nr. 535 din 22.04.1985.

Rezultate. Pe parcursul perioadei de studiu, procentul de depistare a florei bacteriene a constituit 65,6% în 2010, 68,5% în 2011 și 89,9% în 2012. Peisajul florei microbiene izolate a fost divers. Analizând agenții patogeni implicați în declanșarea infecțiilor nespecifice, am determinat că spectrul acestor infecții a fost dominat de streptococi (57,1%) și stafilococi cuagulazo-pozitivi (25,0%). S-a observat o pondere relativ ridicată a tulpinilor de enterobacterii (8,0%), *Candida* (7,6%). Un rol mai puțin semnificativ le-a revinit tulpinilor de alte microorganisme (1,5%), inclusiv *Ps. aeruginosa* (0,8%) și *Pneumococi* (0,1%).

A fost testată sensibilitatea tulpinilor izolate la preparatele antibacteriene, fiind demonstrată rezistența destul de înaltă a agenților microbieni depistați față de majoritatea antibioticelor.

Rezistența microorganismelor la antibioticele din grupa penicilinelor a constituit 80-90%, la tobramicină – 25,9%, la gentamicină – 11,5%. Rezistența la amicacină a crescut de la 20,1% în 2010 până la 66,7% în 2012. De asemenea, s-a majorat rezistența către tetraciline – de la 72,3% până la 75,4% respectiv.

Rezistența către bacitracine a fost în jur de 70,0%. Microorganismele izolate și-au păstrat sensibilitatea la cefalosporine. Așadar, către cefazolină, ceftriaxon și cefuroxim nivelul de rezistență a tulpinilor decelate a fost de circa 10,0%, ceea ce nu putem menționa referitor la ceftibuten, rezistența față de care a alcătuit 90,0%.

Situația constatată poate fi rezultatul indicării neargumentate sau a consumului neadecvat de antibiotice fără aprecierea antibioticogramei.

Este îngrijorător faptul că se atestă o rezistență față de cefalosporine și alte preparate de ultimă generație, indiferent de faptul că până la moment rezistența la ele este încă mică, dar situația poate suferi modificări în termen restrâns.

Prescrierea neargumentată a tratamentului, fără examen bacteriologic, aduce prejudicii sănătății populației, având impact negativ prin provocare de dismicrobism, candidoze, scăderea imunității etc.

Antibioticul pentru terapie trebuie selectat individual, în baza rezultatelor de laborator, a sensibilității florei microbiene și anamnezei utilizării de antibiotice în antecedente, precum și în baza toleranței individuale a pacientului.

PEISAJUL MICROBIAN ÎN MALADIILE NESPECIFICE ȘI REZULTATELE TESTĂRII SENSIBILITĂȚII LA ANTIBIOTICE

Ecaterina ROȘIORU, Veaceslav CHIȘLARI,
Centrul de sănătate publică Bălți

În laboratorul microbiologic al Centrului de sănătate publică al mun. Bălți, în perioada 2010-2012, au fost supuse cercetării microbiologice 2872 de probe de substraturi biologice, inclusiv 883 probe în anul 2010, 915 – în 2011 și 1074 – în 2012. În ultimul an de referință, se constată o majorare a numărului de probe prelevate de la bolnavi cu diferite maladii nespecifice, aceasta fiind determinată de actualitatea și semnificația examenului bacteriologic în diagnosticul corect și în aplicarea tratamentului antimicrobian.

Monitoringul rezultatelor microbiologice denotă rolul diferitelor microorganisme în procesele patologice. Rolul dominant în provocarea maladiilor nespecifice le revin stafilococilor – 35%, urmați de enterobacterii – 32,2%, streptococi – 21,7%, levuri – 7,9% și *P. Aerogenosa* – 1,6%. Depistarea stafilococilor prevalează în probele eliminărilor din ochi – 67,3%, eliminărilor din vagin și de pe suprafața placentei – 47,2%, din puroi – 47,2%, plăgi – 45,1%, secret din faringe – 28,7%. Enterobacteriile mai frecvent au fost depistate în probele de urină – 33,4%. În ultimii ani, din probele de spută prevalează depistarea levurilor – 80%, streptococilor – 60,0% și pneumococilor – 20,0%.

La toate tulpinile izolate s-a studiat rezistența „in vitro” la preparatele antibacteriene. Determinarea sensibilității tulpinilor izolate la antibiotice s-a efectuat prin metoda difuzimetrică, utilizând mediul nutritiv Muller-Hinton și rondelile cu antibiotice standard. Controlul calității, pentru asigurarea preciziei metodei, s-a realizat prin folosirea tulpinilor de referință *E. coli* ATCC 25922, *S. aureus* ATCC 25923 și *P. aerogenosa* ATCC 27853. De menționat că tulpinile de *S. aureus*, precum și enterobacteriile, în 80-90% cazuri sunt sensibile la antibioticele din grupa fluoquinolonelor (ciprofloxacina, ofloxacina, norfloxacina). Față de cefepime (cefazolină, cefepimă, cefoperazonă, ceftazidimă), stafilococii prezintă o sensibilitate de 58-60%, enterobacteriile – de 60-62%. La grupa aminociclicozidelor (gentamicină, amicacină, canamicină, tobramicină) stafilococii sunt sensibili în 78-80% cazuri, enterobacteriile – în 82-85%. Atât stafilococii, cât și streptococii, și *P. aeruginosa* manifestă o rezistență destul de înaltă (80-83%) la antibioticele din grupa penicilinelor.

v_cislari@yahoo.com